

det en anden og mere passende Lejlighed til at optræde som Defensor for de smaa Skatteydere.

En anden Grund til, at Socialdemokratiet principielt maatte stille sig afvisende overfor Indkomst- og Formueskatten, var efter det ærede Medlems Udtalelser, at den skulde bruges til at fylde det Hul, som Militarismen havde skabt. Jeg maa sige, at denne Indvending forekommer mig endnu mærkeligere end den første; thi jeg ved, at Socialdemokraterne ude i Landet ønske at skilte med, at de i Grunden ere de eneste Tilhængere af en Indkomst- og Formueskat, og at de egentlig kun betragte denne ene Skat som en retfærdig Skat. Og vel ved jeg, at det samme ærede Parti, hver Gang en saadan Skat har foreligget til Afstemning, har stemt imod den — de gjorde det i 1903 og i 1909, og vi have nu faaet at vide, at de ogsaa ville gøre det i 1911 —, men ganske bortset fra, hvilket Syn man har paa Militarismen, forekommer det mig, at man burde kunne blive enig om, at naar Militærvæsenet kræver større Udgifter, var det dog ønskeligt, at disse bleve dækkede paa en for de brede Lag saa lidet følelig Maade som muligt. Jeg troede dog, at dette ærede Parti vilde have foretrukket, at disse store Udgifter til Militærvæsenet bleve dækkede fortrinsvis gennem en Indkomst- og Formueskat med stigende Skala. Og den Tid ligger jo heller ikke saa fjern, hvor omtrent alle vore Militærudgifter dækkes gennem Indkomst- og Formueskatten. Naar det foreliggende Lovforslag er blevet gennemført, komme vi op paa ca. 18 Mill. Kr., og med den procentvise Stigning, vi kunne regne med i Skatten, vil dette Beløb selvfølgelig stige. Jeg synes derfor, at man kan forude den Mulighed, at Militærudgifterne tilvejebringes ved en Ligning udelukkende paa Indkomsten og Formuen, og jeg maa sige, at det forundrer mig i høj Grad, at det ærede Medlem netop kan være imod noget saadant.

Saa talte det ærede Medlem ogsaa om, at naar dette Lovforslag kom tilbage fra Landstinget, vilde vi rimeligvis faa det at se i en saadan Skikkelse, at der ikke var saa meget tilbage af det, saa det gjorde noget. Naar jeg sammenholder dette med, hvad man f. Eks. i Dag har kunnet læse i „Social-Demokraten“, synes det mig unægtelig at dække over et Ønske om, at Landstinget virkelig foretog en Omdannelse af Indkomst- og Formueskattelovforslaget. Dette er mig noget overraskende, thi det plejer dog at være fra anden Side, man

paakalder Landstingets Assistance overfor dette Tings Lovgivningsforanstaltninger. Jeg erindrer saaledes en Udtalelse af den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes) i den radikale Venstreforening for ikke saa længe siden, hvor han om den nuværende Skattelovgivningssituation siger, at ganske vist er Landstinget nu gaaet i Vinterhi, „men jeg regner med Landstinget, naar det til Marts vaagner til Live igen, ungt, dygtigt og handlekraftigt“. Der var en Tid, da man fra denne Side traadte ret bestemt op mod Landstinget. Det var, da den radikale Førsteminister holdt sin Programtale her i Tinget. Men naar man sammenholder denne med de nys nævnte Udtalelser, der ere fremkomne fra et saa betydende Medlem indenfor det radikale Parti som dettes egen tidligere Finansminister, forstaar jeg det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der forleden Dag kunde sige, henvendt til dette Parti, at til Trods for Krigsmalingen var det i Grunden meget skikkelige Folk. Men jeg beklager alligevel, at man fra den Side paakalder Landstingets Assistance til Omdannelse af Folketingets Forslag. Under Behandlingen af den københavnske Skattelov tillod jeg mig at sige til den daværende Indenrigsminister, at vi meget gerne vilde støtte ham i at gennemføre den i en mere demokratisk Skikkelse, end den kom tilbage fra Landstinget. Men jeg husker, at den daværende Minister den Gang afviste dette med, at hvis det var i det store Forfatningsspørgsmaal, jeg kunde tilsige Støtte, var det noget andet, men i dette lille isolerede Spørgsmaal havde han ikke Brug derfor. Jeg tror nu alligevel, at det ogsaa i disse, lad være, mindre Spørgsmaal som Skattespørgsmaal betyder noget at kunne gennemføre Folketingets Ideer i størst mulig Udstrækning, og derfor beklager jeg, som sagt, at man fra denne Side direkte opfordrer Landstinget til at omdanne Folketingets Forslag.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), men efter at saavel den højtærede Finansminister som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) saa udførligt have behandlet hans Udtalelser, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det ærede Medlem indledede med at sige, at Skattelovforslagene vare indrettede efter at passe Landstinget. Noget saadant synes nu ikke at være helt ukendt indenfor det ærede Medlems Parti, thi da den tidligere Indenrigsminister den 10. December 1909 i